

Защото упазихъ твои-тѣ свидѣтелства.
23 Князове наистинѫ сѣднажж и говорѣхъ
противъ мене:
Но слуга-та ти ся поучаваше въ твои-тѣ
повелѣнія:

24 Твои-тѣ свидѣтелства наистинѫ сж на-
слажденіе мое,
И съвѣтници мои.

Далееъ.

25 *Душа-та* ми ся залѣпи за пърстъ-тѣ:
У оживи мя споредъ слово-то си.
26 Явихъ пѣтица-та си, и послушашъ си мя:
Научи мя на повелѣнія-та си.
27 Направи мя да разумѣвамъ пѣть-тѣ на
твои-тѣ завѣщанія,
И ѹще ся поучавамъ въ твои-тѣ чудеса.
28 *Душа-та* ми тае отъ скѣрбъ:
Утвърди мя споредъ слово-то си.
29 Отдалечи отъ мене пѣть-тѣ на лѣжж-тѣ,
И дарувай ми законъ-тѣ си.
30 Пѣть-тѣ на истинѫ-тѣ избрахъ:
Прѣдъ очи-тѣ си турихъ твои-тѣ сїдѣи.
31 Прилѣпихъ ся при твои-тѣ свидѣтелства:
Господи, да мя не посрамишъ.
32 По пѣть-тѣ на твои-тѣ заповѣди ѹще ти-
чамъ,
Когато разширишъ сърдце-то ми.

Хе.

33 *Покажи* ми, Господи, пѣть-тѣ на твои-
тѣ повелѣнія,
И ѹще го съхранявамъ *до* край.
34 *Вразуми* мя, и ѹще съхранявамъ законъ-
тѣ ти:
Ей, ѹще го пазижъ съсь все сърдце.
35 Настави мя въ пѣть-тѣ на твои-тѣ запо-
вѣди:
Защото *се* веселіжъ въ него.

36 Приклони сърдце-то ми къмъ твои-тѣ сви-
дѣтелства,
А не къмъ лихоимство.
37 *Отвѣрни* очи-тѣ ми *да* не гледатъ суетжъ:
Оживи мя въ пѣть-тѣ си.
38 *Утвърди* слово-то си къмъ рабъ-тѣ си,
Който ся е прѣдалъ на твой-тѣ страхъ.
39 Отнеми укоръ-тѣ ми, отъ който ся боижъ:
Защото твои-тѣ сїдѣи сж добры.
40 Ето, *твои-тѣ* завѣщанія пожелахъ,
Оживи мя чрѣзъ правдѫ-тѣ си.

Вавъ.

41 И ѹда дойде върху мене, Господи, твоя-та
милостъ,
Твое-то спасеніе, споредъ слово-то ти.

р Ст. 15.
с Ст. 77; 92.
т Псал. 44; 25.
у Ст. 40. Псал. 143; 11.
ф Ст. 12. Псал. 25; 4; 27; 11.
86; 11.
х Псал. 145; 5; 6.
и Псал. 107; 26.
ч 3 Цар. 4; 29. Иса. 60; 5.
2 Кор. 6; 11.
Ст. 12.

и Ст. 112. Мат. 10; 22. Откр.
2; 26.
б Ст. 73. Прит. 2; 6. Іак. 1; 5.
и Ст. 16.
в Іез. 33; 31. Мар. 7; 21; 22.
Лук. 12; 15. 1 Тим. 6; 10.
Евр. 13; 5.
г Иса. 33; 15.
ю Прит. 23; 5.
я Ст. 40.
ж 2 Цар. 7; 25.

42 Тогазъ ѹще дамъ отвѣтъ на оногозъ който
мя укорява:
Защото азъ ся надѣяхъ на твое-то слово.
43 И не отнемай съвѣтъ отъ уста-та ми
слово-то на истинѫ-тѣ:
Защото ся надѣяхъ на твои-тѣ сїдѣи.
44 И ѹще съхранявамъ твой-тѣ законъ вы-
нѣгы,
Въ вѣкъ вѣка.
45 И ѹще ходїхъ на широко:

Защото потъреихъ твои-тѣ завѣщанія.
46 И ѹще говорѣхъ за свидѣтелства-та ти прѣдъ
царие,
И нѣма да ся посрамиѣ.
47 И ѹще ся наслаждавамъ въ твои-тѣ запо-
вѣди,
Които възлюбихъ.
48 И ѹще повдигамъ рѣдѣ-тѣ си къмъ твои-
тѣ заповѣди, които възлюбихъ:
И ѹще ся поучавамъ въ повелѣнія-та ти.

Занинъ.

49 Помени слово-то къмъ рабъ-тѣ си,
На което си мя *направи*ль да уповаіж.
50 Това е мое-то *утѣшениe* въ скѣрбъ-тѣ ми,
Че твое-то слово мя оживи.
51 Горди-тѣ *ми* ся подсмивахъ много:
Но азъ *не* ся уклонихъ отъ твой-тѣ за-
конъ.
52 Поменажхъ, Господи, твои-тѣ отъ старо-
врѣме сїдѣи,
И утѣшихъ ся.
53 *Ужасъ* мя обѣзѣ, по причинѣ на нече-
стивы-тѣ,
Които оставятъ твой-тѣ законъ.
54 Твои-тѣ повелѣнія ми станажж пѣнь
Въ домъ-тѣ на странство-то ми.
55 *Ноща* поменажхъ, Господи, име-то ти,
И упазихъ законъ-тѣ ти.
56 То ми станж,
Защото упазихъ завѣщанія-та ти.

Хеътъ.

57 Господи, *ты* си мой дѣлъ:
Рѣкохъ да упазижъ твои-тѣ думы.
58 Потъреихъ лице-то ти съсь все сърдце:
Помилуй мя *споредъ* слово-то си.
59 *Размислихъ* пѣтица-та си,
И обѣрихъ извѣтъ си къмъ твои-тѣ
свидѣтелства.
60 Побѣрзахъ и не ся забавихъ
Да упазижъ твои-тѣ заповѣди.
61 Четы отъ нечестивы-тѣ мя обыколихъ:
Но азъ *не* забравихъ твой-тѣ законъ.
62 *По* срѣднощи ставамъ за да тя славѣжъ

и Ст. 20.
а Ст. 25; 37; 88; 107; 149,
156; 159.
б Псал. 106; 4. Ст. 77.
в Псал. 135; 1. Мат. 10; 18,
19. Дѣян. 26; 1, 2.
г Ст. 16.
и Ст. 15.
ю Ст. 74; 81; 147.
я Рим. 15; 4.

з Иер. 20; 7.
и Иов. 23; 11. Псал. 44; 18.
Ст. 157.
б Ездр. 9; 3.
в Псал. 63; 6.
г Псал. 16; 5. Иер. 10; 16.
Іак. 3; 24.
и Ст. 41.
ю Лук. 15; 17; 18.
я Дѣян. 16; 25.